

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 14. Dioscorus damnatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](#)

Sæculum V. Blasphemias in Sanctam Trinitatem effusisse, adulteriis Dignitatem Episcopalem polluisse, & aliqua contra Cæsaris Majestatem attentasse, quod diceret, sibi in

A.C. 451. p. 416. *Ægypto obtigisse Imperium. Hæc probant Acta coram pluribus Magistratibus conscripta. Multi alii, funestos furoris ejus effectus experti, paupertate, vel metu prohibiti sunt, ne justissimas querelas coram vobis effunderebent. Peto, ut Agorastus, Dioscori Syncellus, qui hic loci est, vocetur. Quatuor isti Libelli, postquam eos Notarii legissent, & Partes præsentes cognovissent, ad Acta relati sunt.*

§. XIV.

Dioscorus damnatur.

Tandem Concilium jussit, ut Dioscorus tertia vice vocaretur, & hoc munus Francioni, Episcopo Philippopolitano, Luciano Biceno, Joanni Germaniciensi, & Palladio Diacono, & Notario demandarunt. Citationem etiam scriptam ferebant, in qua Concilium Dioscoro signif-

p. 416. 417. 420. 421. cabat; ea, quæ in excusationem attulisset, recipi non posse; veniret, & causam suam defenderet; secus, tanquam contumaciae reum esse damnandum. Dioscorus respondit, nihil amplius se habere, quod iis, quæ se vocantibus respondisset, adderet, & quidquid delegati Episcopi ad frangendam viri contumaciam afferrent,

rent, aliud responsum, quod septies repe- Sæculum V.
 tiit, extorquere non potuerunt. Post- A. C. 451.
 quam hæc ad Concilium delata, Paschal-
 nus sæpius rogavit, quid facto opus esset,
 & an Patribus videtur, Dioscorum se-
 cundum Canonum rigorem esse judican-
 dum. Totum Concilium, id sibi placere,
 edixit. Tunc vero tres Legati Paschal- p. 434.
 nus, Lucentius, & Bonifacius Sententiam
 pronuntiarunt, in hæc verba: *Errata*
contra Canones a Diocoro, quondam Epis-
copo Alexandrino, admissa, tam ex Actis
in Præcedenti Sessione, quam in ista mani-
festa sunt. Eutychen ab Episcopo suo
damnatum in Communionem recepit. Quæ
Ephesi egit, pervicaciter defendit, quam-
vis & ipsum, quod ceteri faciunt, veniam p. 225.
rogare oportet. Epistolam Leonis Pa-
pæ, ad Flavianum datam, legi prohibuit,
imo Papam excommunicavit. Multæ ac-
cusationes contra ipsum ad Concilium dela-
tæ sunt. Ter vocatus, noluit obedire.
Igitur Sanctissimus Archiepiscopus Roma-
nus, Leo, per Nos, & præsens Concilium,
cum S. Petro Apostolo, qui Ecclesiæ Catho-
licæ, atque Fidei Orthodoxæ Petra est, &
fundamentum, Diocorum Dignitate Epis-
copali, & omni Sacerdotali Ministerio pri-
vavit. () Ergo Concilium secundum Ca-*

Pp 3 nones

(*) Hæc verba sane Summam in Ecclesia Au-
 thoritatem demonstrant.

Sæculum V. nones de ipso decernat. Anatolius Con.
A. C. 451. stantinopolitanus, Maximus Antiochenus, Stephanus Ephesus, (*) & omnes alii Episcopi singulatim sententiam suam pronuntiarunt, diversis verbis eadem dicentes; videlicet consensum suum prodabant, Legatorum effatum, & Dioscori Depositionem confirmabant. Leguntur centum octoginta & unum Nomina Episcoporum, quorum Suffragia referuntur.

p. 448. &c. Omnes deinde eodem ordine signum suum apposuere; primi sunt Legati; atque etiam Bonifacius Presbyter ante Anatolum signavit. Episcopus unus

p. 459. lingua Persica subscripsit.

Concilium Dioscoro Iatam in eum Sententiam significavit, missa scheda; nimirum contumaciæ causa decima ter-

p. 462. tia Mensis Octobris fuisse depositum. Idem Charmosyno Presbytero, & cœcono, Euthalio Archidiacono, aliisque Clericis Alexandrinis, qui Calcedone tunc versabantur, significabatur, & monebantur, ut Bona Ecclesiæ futuro Succel- fori conservarent. Concilium suam Sen- tentiam

(*) Illa adhuc ætate Episcopus Ephesus S. Joannis Evangelistæ Successor, Antiochenus Successor S. Petri, & Jerosolymitanus S. Jacobi. Sedes Apostolicas obtinere dicebantur, quamvis si nullius alterius Ecclesiæ Nomen fuisset appossum, Sola Romana acciperetur.

tentiam affixo Edicto, & ad omnem po- Sæculum V.
pulum Constantinopolitanum, & Calce- A. C. 451
donensem directo, promulgavit; in ea
tabella monebatur etiam populus, nul-
lam spem Dioscoro, ut falso jaetabat, re-
stitutionis supereesse. Acta Patres ad Im-
peratores Valentinianum, & Marcianum,
atque Imperatricem Pulcheriam prescri-
pserunt. Hæc in tertia Sessione gesta.

§. XV.

Sessio quarta. S. Leonis Epistola iterum
approbatur.

Sessio quarta exinde post quatriuum,
nempe decimo sexto Kalendas Nov. v. 467.
seu decima septima Octobr. Magistribus p. 470.
præsentibus, celebrata. Primo præcepe-
runt, ut ea rursus legerentur, quæ sub
finem Sessionis primæ, & initium secun-
dæ decreverant, Examen Quæstionis de
Fide post dies quinque esse differendum.
Postea Legatos rogarunt, ut edicerent,
quid Concilium de Fide definiisset. Pas-
casinus dixit: *Sacrum Concilium ea am-
plectitur, quæ in Concilio Nicæno, & in* p. 471.
Concilio Constantinopolitano sub Magno
Theodosio definita fuere, sicut etiam Ex-
positionem Ephesi a S. Cyrillo compositam.
Præterea Epistolæ a Leone Papa, adversus
Hæreses Nestorii, & Eutychis scriptæ, ve-
ram Fidem exposuerunt; has quoque Sa-
crum Concilium recipit, quibus nihil ad-
Pp 4 di,